

РЕШЕНИЕ

№ 3190

гр. София, 11.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,
в публично заседание на 11.04.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Полина Величкова

при участието на секретаря Кристина Българиева, като разгледа дело номер **1243** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 126 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс във вр. с чл. 38 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/.

Образувано е по жалба, депозирана от [фирма], против Решение № ППН-02-281/2019 от 13. 01. 2022 г., постановено от Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/, в частта, с която на оспорващото дружество е наложена имуществена санкция в размер на 5 000 /пет хиляди/ лева.

В жалбата са изложени подробни съображения за незаконосъобразност на оспорения административен акт, като се иска неговата отмяна. В съдебното заседание оспорващото дружество се представлява от своя процесуален представител, който поддържа жалбата.

Ответникът – Комисията за защита на личните данни, чрез процесуалния си представител оспорва основателността на жалбата и моли да бъде оставена без уважение.

Заинтересованата страна Р. Н. оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител и не ангажира становище по жалбата.

Административен съд – София град, като прецени доводите на страните и събраните по делото доказателствата, приема за установено от фактическа страна следното:

Административното производство пред КЗЛД е образувано по повод на жалба, с рег. № ППН-02-281/ 20. 05. 2019 г., подадена от Р. Х. Н., в която за изложени твърдения за неправомерно обработване на личните ѝ данни от страна на [фирма], както и от „Амбулатория за индивидуална практика за специализирана медицинска помощ по гастроентерология д-р И. Н. Б.“.

При извършената проверка в хода на административното производство е установена следната фактическа обстановка:

На 05. 02. 2019 г. г-жа Р. Н. е била на преглед в МЦ [фирма] при д-р Р. Б., който по силата на трудов договор 00000121/31/03/2015 г. изпълнява задълженията си към работодателя - [фирма] като лекар специалист по „Акушерство и гинекология“. Установява се също, че е налице сключен договор № 225156/10. 05. 2018 г. между Националната здравноосигурителна каса и [фирма] с предмет оказване на специализирана извънболнична медицинска помощ със здравноосигурените лица при наличието на определени условия. Според лицето, подало жалбата – г-жа Н. след направения преглед се стигнало до заключението, че здравословното ѝ състояние е добро и няма нужда да се провежда лечение или консултация с друг специалист“. В информационната система на НЗОК обаче, е отразен издаден Амбулаторен лист с № 41/05. 02. 2019 г. в 09:20 часа, в който била поставена основна диагноза „Обилна и честа менструация с редовен цикъл“, като в графа „Тестове“ е записано „Консултация с гастроентеролог“. Отбелязано е и издадено направление за специалист бл. МЗ-НЗОК №3 код специалност 03 за гастроентеролог. Прегледът е отчетен като консултативен, амбулаторен, първичен и заплатен от НЗОК, респективно СЗОК.

В хода на административното производство бил представен Протокол № 26 от 31. 01. 2020 г. за извършена графическа експертиза по образувано ДП № 15271/2017 г. по описа на 03 РУ-СДВР, пр. пр. № 23616/2019 г. по описа на СРП, в което заключение по т. 9.1. било отразено: „Подписите в Амбулаторен лист в 05. 02. 2019 г. в графи „Пациент“ не са положени от Р. Ц. Б. и Р. Х. Н.“, а по т. 9.2.: „Подписите в Амбулаторен лист в 05. 02. 2019 г. в графи „Лекар“ са положени от Р. Ц. Б.“.

Предвид това, КЗЛД приела, че в конкретния случай оспорващото дружество [фирма] е извършило нарушение на принципите, посочени в чл. 5, § 1, б. „а“ и б. „б“ във вр. с чл. 6, § 1 и чл. 9, § 1 от ОРЗД, като е издала Решение № ППН-02-281/ 2019 от 13. 01. 2022 г., с което в обжалваната част на административния акт на оспорващото дружество е наложена имуществена санкция в размер на 5 000 /пет хиляди/ лева.

При така установеното от фактическа страна, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима – подадена е от надлежна страна в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК. Разгледана по същество, същата е неоснователна, поради следните съображения:

Оспореното решение е издадено от компетентен административен орган – КЗЛД, в съответствие с предоставените му правомощия с чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД, както и в предписаната от закона форма, като в хода на административното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения.

При преценка за съответствието на обжалваното решение с материалния закон съдът

съобрази следното:

Законът за защита на личните данни урежда защитата на правата на физическите лица при обработване на личните им данни. Целта на закона е гарантирана на неприкосновеността на личността и личния живот, чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни. Според легалното определение на чл. 4, т. 1 от Регламент /ЕС/ 2016/679 „лични данни“ означава всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано /„субект на данни“/; физическо лице, което може да бъде идентифицирано, е лице, което може да бъде идентифицирано, пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице;

Съгласно чл. 4, т. 2 от Регламент /ЕС/ 2016/679 „обработване“ означава всяка операция или съвкупност от операции, извършвана с лични данни или набор от лични данни чрез автоматични или други средства като събиране, записване, организиране, структуриране, съхранение, адаптиране или промяна, извличане, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване по друг начин, по който данните стават достъпни, подреждане или комбиниране, ограничаване, изтриване или унищожаване.

Обработването на лични данни от администратор е законосъобразно, когато е налице някое от правите основания, изброени в чл. 6, § 1 от Регламента, като всички те са алтернативни, равнопоставени и не са изброени в йерархична зависимост и наличието на което и да е от тях прави обработването законосъобразно.

В конкретния случай правилно административният орган е приел, че макар да са били налице основанията по чл. 6, § 1, б. а, б. „в“ и б. „г“ от Регламента при посещението на здравноосигуреното лице, то наличието на положен подпис от лице, различно от Р. Н. в АЛ № 000041/05. 02. 2019 г. води до извода, че за посочената анамнеза в амбулаторния лист физическото лице не е надлежно уведомено, поради което липсва информирано съгласие за конкретното обработване на личните му данни. Това правилно е преценено от КЗЛД като нарушение на принципите, посочени в чл. 5, § 1, б. „а“ във вр. с чл. 6, § 1 от Регламента, задължаващ обработване на личните данни по законосъобразен, прозрачен и добросъвестен начин от администратора.

Правилен е и изводът на КЗЛД, че регистрирането на АЛ № 0000411/05. 02. 2021 г. в системата на НЗОК, в който е описано здравословното състояние на лицето, което не отговаря на действителното такова, представлява нарушение на чл. 5, § 1, б. „а“ и „б“ във връзка с чл. 6, § 1 от Регламента.

Съгласно чл. 5, § 1, б. „а“ и „б“, лични данни следва да бъдат а/ обработвани законосъобразно, добросъвестно и по прозрачен начин по отношение на субекта на данните /„законосъобразност, добросъвестност и прозрачност“/ и б/ събирани за конкретни, изрично указани и легитимни цели и не се обработват по-нататък по начин, несъвместим с тези цели; по-нататъшното обработване за целите на архивирането в обществен интерес, за научни или исторически изследвания или за статистически цели не се счита, съгласно член 89, параграф 1, за несъвместимо с първоначалните цели /„ограничение на целите“/.

Издаването на медицинските документи „амбулаторен лист“, „рецепти“ и

„направления“ е регламентирано в Н. за съответната година и Наредба № 9 за определяне на пакета от здравни дейности, гарантиран от бюджета на НЗОК. Регистрацията, съответно издаване на амбулаторен лист следва да се осъществява при всеки преглед/консултация. А. лист се подписва от лекаря и от пациента. В амбулаторния лист се вписват оплакванията на пациента, други данни от анамнезата /това, което пациентът съобщава на лекаря/, установените при прегледа отклонения от здравословното състояние, извършените и назначени изследвания, както и препоръчаните мерки за поведение и лечение.

Данните от всеки амбулаторен лист се предоставят с ежемесечните отчети в информационната система на НЗОК, като е осигурена възможност на всеки пациент да разгледа здравното си досие. Именно ползвайки се от тази възможност, жалбоподателката е установила, че личните ѝ данни са обработени за съставянето на АЛ № 000041/05. 02. 2019 г. с посочена анамнеза за преглед пред гастроентеролог.

В конкретния случай необходимостта от продължаващ преглед при друг специалист следва да стане със знанието и съгласието на здравноосигурения пациент, защото той има право да се съгласи или не за необходимостта от допълнителен преглед при друг специалист, за което следва да бъде надлежно информиран за тази необходимост, което удостоверява с полагане на подпис в амбулаторния лист.

Отделно от това, освен че лицето не е било надлежно уведомено за издадения амбулаторен лист, копие от същия, съдържащо личните данни на жалбоподателката и резултати за състоянието ѝ, са изпратени на лекаря по чл. 11, ал. 1, на основание чл. 13 от НОПДМП и отразени в системата на НЗОК, отново без знанието и съгласието на жалбоподателката.

Правилен е изводът на КЗЛД, че по отношение на администратора [фирма], се налага изводът за принципно събиране на личните данни на жалбоподателката за конкретни, изрично посочени легитимни цели — провеждане на първичен медицински преглед при лекар специалист, осъществяващ медицинска практика от името и за сметка на работодателя - [фирма]. Впоследствие обаче тези първоначално легитимно обработвани лични данни са обработени по начин, който е несъвместим с тези цели — за съставяне на АЛ № 41/ 05. 02. 2019 г. и предоставянето му на НЗОК и „Амбулатория за индивидуална практика за специализирана медицинска помощ по гастроентерология д-р И. Н.-Б.“ Е., без знанието и съгласието от жалбоподателката за това, че именно посоченото в амбулаторния лист е настоящото ѝ здравословно състояние и същото обосновава необходимостта от извършване на допълнителен преглед при гастроентеролог. Горното правилно е прието от административния орган като нарушение на принципите посочени в чл. 5, § 1, б. „а“ и б. „б“ във вр. с чл. 6, § 1 и чл. 9, § 1 от ОРЗД за обработване на лични данни при липса на условия за допустимост.

Установеното конкретно нарушение е довършено с акта на съставянето на АЛ № 41/05. 02. 2019 г. и предоставянето на информация за лицето, обвързана с информация за здравословното му състояние неотговаряща на действителното, на трети лица. Така неправомерно предоставената информация е послужила за и за съставянето на АЛ № 191/07. 02. 2019 г. от „Амбулатория за индивидуална практика за специализирана медицинска помощ по гастроентерология д-р И. Н. Б.“, със съдържащи се три имена, ЕГН и адрес на жалбоподателката с анамнеза за състоянието ѝ, както и информация за проведен преглед, която не отговаря на действителността.

Съответно така обработваната информация за жалбоподателката, посочена в АЛ №

41/05. 02. 2019 г., е предоставена на НЗОК за отчитане на медицинската пътеката, което представлява нарушение на принципите за законосъобразно, добросъвестно и по прозрачен начин обработване, по отношение на субекта на данните /чл. 5, § 1, б. „а“ от ОРЗД/ във вр. с чл. 6, § 1 и чл. 9, § 1 от ОРЗД.

Като е взел предвид, че нарушението на правилата за обработване на личните данни е довършено и са налице последиците, настъпили за жалбоподателката, административният орган правилно е достигнал до извода, че единствено имуществената санкция се явява най-подходящата в конкретния случай, тъй като допуснатото нарушение е неотстранимо, а същевременно неправомерното обработване на личните данни е довършено и са налице настъпили неблагоприятни последици за Р. Н..

При определяне на размера на санкцията административният орган е съобразил, че нарушението е извършено умишлено, като няма данни да са предприети технически и организационни мерки за премахване на неправомерната обработена информация за заличаване от масивите на НЗОК. Съобразен е фактът, че се обработват специална категория лични данни, свързани със здравословното състояние на лицето. Взето е предвид, че сътрудничеството с надзорния орган не е проявена в достатъчна степен. Като утежняващо обстоятелство е отчетено, че нарушенията са довършени и са неотстраними, същите са резултатни, и като такива са довели до негативна намеса в личния живот на Р. Н., предвид тяхното естество.

Неоснователни са твърденията на оспорващото дружество, че не е допуснато нарушение на Регламента. Вярно е, че Р. Н. доброволно е посетила кабинета на д-р Б., който в качеството му на назначен лекар специалист в [фирма] и съобразно чл. 6, ал. 1, б. „а“ и б. „б“ от Регламента е имал правото да обработи личните данни на пациента.

Следва да се посочи обаче, че правото за обработване на лични данни на пациента не всякога е равнозначно на законосъобразно обработване на лични данни. В конкретния случай незаконсъобразното обработване на личните данни е осъществено с издаване на АЛ № 0000411/05. 02. 2021 г., в който са вписани данни за здравословното състояние на пациентката, за които същата не е уведомена.

Неуведомяването на пациентката за посоченото обстоятелство представлява нарушение на разпоредбата на чл. 5, § 1, б. „а“ от Регламента, тъй като нейните данни не са обработени по прозрачен начин. Отделно от това, представлява и нарушение на разпоредбата на чл. 5, § 1, б. „б“ от Регламента, тъй като не е изпълнена целта на обработването на личните данни в амбулаторния лист – пациентката да бъде уведомена за своето здравословно състояние, както и за необходимостта от извършване на допълнителни прегледи при друг специалист. Дали действителното състояние на пациентката е налагало посещение при гастроентеролог в конкретния случай е неотнормимо за правилното изясняване на спора, доколкото същата не е била надлежно уведомена за своето здравословно състояние, описано в АЛ № 0000411/05. 02. 2021 г., което се установява с липсата на положен от нейна страна подпис в амбулаторния лист.

Неоснователно е твърдението на оспорващото дружество, че незаконсъобразно към административната преписката като доказателство е приложено заключението по съдебно-графологичната експертиза, изготвена по ДП № 15271/2017 г. по описа на 03 РУ-СДВР, пр. пр. № 23616/2019 г. по описа на СРП.

Действително тази експертиза не е назначена по реда на чл. 39 от АПК, поради което

същата следва да бъде ценена не като експертно заключение, а като писмено доказателство, от което се установява липсата на положен подпис от страна на Р. Н. в АЛ № 0000411/05. 02. 2021 г. Отразените в това писмено доказателство факти не са опровергани по какъвто и да било начин от страна на оспорващото дружество и се потвърждават от Р. Н., която изрично в подадения пред КЗЛД сигнал е посочила, че не е уведомена за необходимостта от преглед при гастроентеролог. Именно това обстоятелство е отразено в издадения АЛ № 0000411/05. 02. 2021 г. Поради това правилно административният орган е възприел направените в експертното заключение изводи, че Р. Н. не е подписала АЛ № 0000411/05. 02. 2021 г. в графа "пациент".

Без значение за конкретния случай е и обстоятелството, че ДП № 15271/2017 г. по описа на ОЗ РУ-СДВР, пр. пр. № 23616/2019 г. по описа на СРП е спряно поради липса на извършител на престъплението. Посоченото досъдебно производство е водено за престъпление по чл. 309 от НК, съгласно чиято разпоредба който сам или чрез друго състави неистински частен документ или преправи съдържанието на частен документ и го употреби, за да докаже, че съществува или не съществува или че е прекратено или изменено някое право или задължение, или някое правно отношение, се наказва за подправка на документ с лишаване от свобода до две години.

Поради това за установяване на извършеното нарушение по Регламента е неотнормимо кой именно се е подписал в амбулаторния лист, вместо Р. Н.. Достатъчно за установяване на нарушението по чл. 5 от Регламента е обстоятелството, че Р. Н. не е подписала амбулаторния лист, поради което обработването на нейните лични данни, извършено в същия, както и за изпращането му в системата на НЗОК е станало в противоречие с принципите, посочени в чл. 5, § 1, б „а“ и б. „б“ от Регламента.

Следва да се посочи също, че съгласно чл. 7, § 1 от Регламента, когато обработването се извършва въз основа на съгласие, администраторът трябва да е в състояние да докаже, че субектът на данни е дал съгласие за обработване на личните му данни, което в конкретния случай не е сторено по отношение на личните данни, съдържащи се в Амбулаторен лист. Такива доказателства в хода както на административното, така и на съдебното производство не бяха ангажирани от оспорващото дружество.

Законосъобразно на дружеството е наложена имуществена санкция, чийто размер е определен при спазване на разпоредбата на чл. 58, § 2, б „и“ от Регламент 2016/ 679. Правилен е изводът на КЗЛД, че оспорващото дружество представлява средно предприятие по смисъла на чл. 3, ал. 1 от Закона за малките и средни предприятия. Липсата на събрани от административния орган доказателства в тази насока не опорочава обжалвания акт в оспорената част, тъй като доказателствата за това са публично известни и се съдържат в годишните финансови отчети на дружеството, публично достъпни на интернет страницата на Търговския регистър на адрес: registryagency.bg.

Предвид изложеното, обжалваното Решение № ППН-02-281/ 2019 от 13. 01. 2022 г., постановено от Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/, в частта, с която на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 5 000 /пет хиляди/ лева, е законосъобразно, поради което жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

С оглед изхода на спора основателно се явява искането за присъждане на направените по делото разноски от страна на КЗЛД, поради което оспорващото дружество следва да бъде осъдено да заплати на ответника направените по делото разноски за юрисконсулт, като при определяне на размера съдът следва да съобрази разпоредбите на чл. 78, ал. 8 от ГПК във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ. В тази връзка, като взе предвид фактичестката и правната сложност на делото, процесуалната активност на пълномощника - юрисконсулт, обема и качеството на осъществената процесуална дейност, съдът прие, че в полза на ответника следва да се присъдят разноски в размер на 100 /сто/ лева.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд – София град, Второ отделение, 29 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], против Решение № ППН-02-281/ 2019 от 13. 01. 2022 г., постановено от Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/, в частта, с която на оспорващото дружество е наложена имуществена санкция в размер на 5 000 /пет хиляди/ лева.

ОСЪЖДА [фирма] да заплати на Комисията за защита на личните данни сумата в размер на 100 /сто/ лева, представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от деня на съобщението, че решението е изготвено.

СЪДИЯ: